

50 Øre til 1 Kr. for Ikke-Forsørgere. Men dette Forslag har maattet opgives, da der manglede de fornødne Beregninger over dets finansielle Rækkevidde.

Dernæst har Udvalget ved Samraad forhandlet med Indenrigsministeren om Mulighederne for at sætte Arbejder i Gang for dermed at hindre Arbejdsløshed.

Hvad angaar Statsarbejder, opfordrer Udvalget, saa stærkt det kan, Regeringen til at fremme alle de Arbejder, som paa nogen Maade kan fremmes, idet Udvalget mener, at Statskassen bør strække sig saa vidt som overhovedet muligt overfor saadanne Arbejder.

Udvalget er endvidere enig om at opfordre Regeringen til at overveje den mest praktiske Maade, hvorpaa der af Statskassen, eventuelt i Henhold til særlig Lov, kunde ydes Kommunerne Støtte til at sætte Arbejder i Gang for at modvirke Arbejdsløshed i Kommunerne. Formaalet med denne Støtte maatte efter Udvalgets Anskuelse særlig være, at de forøgede Omkostninger, bl. a. til Materialier, som de ekstraordinære Forhold har fremkaldt, ikke skal træde hindrende i Vejen for at paa-begynde Arbejder.

Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 1 til 2det Stykke af § 2 vedrører den Arbejdsløshed, der opstaar ved Driftsindskrænkninger i visse Timer af Dagen. Efter Lovforslaget skulde det godtgøres for Arbejdsløshedsnævnet, „at der foreligger særlige Forhold, som gør den omhandlede Arbejdsordning ønskelig“. Man har imid-i denne Bestemmelse villet se en Indblanding i Driftsledernes Dispositioner. Derfor har Udvalget foreslaaet at lade den gaa ud. Med Hensyn til Kasser-nes daglige Kontrol med deres arbejdsløse er der imidlertid en stor Forskel paa, om Arbejdsløsheden strækker sig over en Dag ad Gangen eller t. Eks. kun 3 Timer pr. Dag. I det første Tilfælde kan Kontrollen let udøves, i det andet ikke. Derfor maa det i høj Grad ønskes, at den førstnævnte Form for Driftsindskrænkninger bliver Regelen, den anden Undtagelse.

Ændringen under Nr. 2 indeholder

kun en Tydeliggørelse af det paagældende Stykke i § 6.

Indenrigsministerens Ændringsforslag under Nr. 3 til samme Paragraf tilsigter en Forbedring af den ugentlige Understøttelse for de Arbejdsløshedskassemedlemmer, som kun har haft Evne til at sikre sig Understøttelse for de 6 af Ugens 7 Dage.

Nr. 4 er af redaktionel Natur, og Nr. 5 fastslaar kun et Par, i øvrigt selvfølgelige, Regler for Udbetalinger og Kontrol.

Ændringsforslaget under Nr. 6 giver § 7 en fyldigere og noget ændret Udformning. Lovforslagets Paragraf har været Genstand for uensartede Opfattelser. Dette vil formentlig ikke blive Tilfældet med Udvalgets Ændring, der, kort udtrykt, fastslaar dette, at der, udover den vedtægtsmæssige Understøttelse med Dyrtidstillæg, ydes til Familieforsørgere en Huslejhjælp paa højst 35 Kr. for hver samlet eller delt Arbejdsløshedsperiode paa 30 Dage.

Den Affattelse af § 8, som er givet ved Ændringsforslag Nr. 7, afviger kun lidet fra den oprindelige Paragraf og er i Overensstemmelse med gældende Praksis.

Ændringsforslaget under Nr. 8 til 1ste Stykke af § 9 fastslaar Arbejdsløsheds-kassernes Regnskabspligt med Hensyn til de heromhandlede Understøttelser, og det indfører et andet Grundlag for Fordelingen af den Trediedel, som det paalægges Arbejdsløshedskassemedlemmernes Opholdskommuner at refundere Statskassen; endvidere markerer det — i Overensstemmelse med § 10, 2det Stykke, i Arbejdsløshedskasse-Loven af 8. April 1914 —, at København og Frederiksberg her er at betragte som een Kommune. Lovforslaget fordeler den nævnte Trediedel paa de paagældende Kommuner i Forhold til Antallet af deres Arbejdsløshedskassemedlemmer den 31. Marts 1918; Ændringen foretager derimod Fordelingen i Forhold til den indenfor hver enkelt Kommune ydede Understøttelse. Blandt de Fortrin, som den her foreslaaede Fordelingsmaade anses for at indeholde, er det væsentligste, dette, at den ansporer Kommunerne til at gøre deres bedste for